

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita S. Liborii Episcopi, Calculo Laborantium Patroni

Bolland, Johannes

Antverpiae, 1648

§. V. S. Liborivs calculo laborantium Patronus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12748

dis Septembris an. 1477. Erat tunc Andega-
uentis Episcopus, cùm illa renouata societas est,
Ioannes de Bellâ-valle, vt videre est apud Clau-
dium Robertum. Cùm verò primùm facta fuit
an. 1256. Ecclesiam Cenomanensem post B.
Gaufredum gubernabat Guilielmus Rolan-
dus; Michaël Auis Andegauensem.

§.v. S. LIBORIUS *calculo laborantium*
Patronus.

28. **Q**Vâ religione atque alacritate populorum
inuectus Paderbornam Liborius est,
eadem deinceps palàm ac priuatim honoratus, voca-
tusq; in vota. Neque spem deuotæ sibi gentis, accola-
rumq; pietatem destituit, quin Numini ea sibiq;
probari frequentibus miraculis testaretur. Fidem
facit Auctor antiquus, qui Vitæ illius lib. 1. c. 5.
num. 18. cùm multa Cenomanis ad eius sepul-
chrum edita dici prodigia retulisset, ista adijcit:
Quod nos facilè credimus, ex his quæ oculis
nostris videre meruimus, postquam ad nos
translatum est corpus. At lib. 2. c. 9. n. 40. Cum
tali honore, inquit, sacratissimum corpus in
Ecclesiam delatum; & in loco in quo hacten-
us requiescit, collocatum est. Vbi quantis
postmodùm miraculis effulserit, quanta sani-
tatum dona præstiterit, alibi dicenda reser-
uamus.

*Miracula
Paderbornæ
facta,*

29. An ea alio deinde libello sit complexus, aliúsve
post ipsum, nobis haud constat. Sed cùm ciuitas Pa-

derbornensis, *vt in Vitâ S. Meinwerci Episc. v. Iunij memoratur, anno Christi 1000. Ottonis III. 17. Indiēt. 13. incendio vastata sit, quo & nobile principalis Ecclesiæ Monasterium, præcipui operis & decoris, à Karolo Magno fundatum, à beatæ verò memoriæ Badurado Episcopo consummatum, & xiv. Calendas Nouemb. dedicatum, cum libris, priuilegijs plenarijs, alijsque Ecclesiæ ornamentis conflagrauit; facile euenire potuit, vt ea quoque miracula, si mandata litteris erant, perirent. Quæ verò postea contigere, vel omnino scripta non sunt, vel per-*
perdita, vel vsquam ignorabilibus scrinijs abdita. Nam Albertus Krantzius Decanus Hamburgensis, qui 600. post scriptorem illum annis vixit, Metropolis lib. I. cap. 28. *vti supra §. 3. nu. II. diximus, testatur celebrem eius ad sua vsque tempora memoriam extitisse, quod crebra in populum beneficia contestantur, inquit, ac merentur.*

*deperditas;**recentiora;**Liborij frequens ibi nomen:**altaria ei dicata:*

30. Hinc clarum eo tractu Liborij nomen, quod quamplurimi gerunt, appellanturque Teutonicè Borris, aut ad blanditias, præsertim cum adhuc paruuli sunt. formâ diminutiua, Borrisker. Neque enim S. Borissus, Wlodomiri Magni Russorum Regis filius in ijs regionibus notus. Dicatur enim eius nomen in Collegio Societatis IESV Paderbornæ oratorium, siue sacellum est; atque sub Cathedralis basilicæ turri altare. Ad venerandas eius reliquias magna hominum confluit Paderbornam multitudo, tum aliàs per annum, tum præsertim quibus diebus ea per urbem circumferuntur, ac
 solennes

solennes habentur supplicationes. In his verò sup-^{reliquia circ}plicationibus ante feretrum, cui eius reliquia-^{cumlata,}rum theca imposta est, cauda pavonis ab Sa-
cerdotum aliqua gestatur. Cuius ritus, haud alibi
(quod quidem meminimus) obseruati, assequi adhuc
causam non potuimus. Specie quadam magnifi-^{ritu singu-}centiæ, à maioribus vsurpatū coniectant sagaciores ^{lari,}
quidam: alij à quopiam euentu manasse. Neque causa
est, cur illud siue auitæ simplicitatis, siue celebris
olim facti, eatenus iam oblitterati, monumentū ab-
rogetur. Fuere porro Reliquiæ S. Liborij antea in-^{in eleganti}elusa intra capsam ex ære affabrè factam, tumbæ capsâ,
ferè specie, atque inauratam, ornatamq; circum à Coss. ge-
duodecim Apostolorū argenteis statuis. Eam statâ:
in supplicatione Consules aliique primarij è Se-
natu (vñ hîc Antuerpiæ statuam Deiparæ) ge-
stare consueuerunt. Verùm nuper Lutheranâ discipli-
nâ deprauati, id onus, velut indecorum aut supersti-
tiosum, excussere; quibusdam viris pijs mala, quæ his
annis plurima vrbi euenere, palàm ominantibus. Eâ
autem tumbâ à Christiano Brunswicensi ab-
latâ ac laceratâ, vt infrâ dicemus, alia ex argento,
pretiosa & elegans restituta. Reliquia eius aliqua iam Reliquia
olim collegio S. Castoris apud Confluentes donata, Confluentia,
& ex Christophori Bravveri nostri libro xv. Anna-
lium Treuirësiū patet, vbi anno MCCVIII. factam
eius basilica dedicationem refert, inq; Reliquiarum,
quæ in maiori altari continentur, catalogo, ista ha-
bet: De Sudario S. Thomæ Ep. & M. Cantua-
riensis, & S. Liborij Episcopi, & aliorum mul-
torum Sanctorum.

patrociniū
contra cal-
culi dolores:

31. Nephriticis potissimū doloribus reme-
dium, S. Liborij patrociniō, queritur. Quam ad-
rem S. Benedicti opem alij implorant, qui S. Hen-
rico Imperatori in somnis calculi dolores, quibus
cruciabatur, in perpetuum abstulit: alij S. Drogo-
nis, cuius in Seburgo vico iuxta Valencenas cor-
pus asseruatur. Celeberrimum, in huius curatio-
ne morbi, est S. Liborij nomen, ut infra pluribus pa-
tebit. Eam ob causam ita illius effingunt imaginem,
ut pedum dextrā teneat, læuā librum, cui ali-
quot calculi superpositi.

id indicans
imago:

Wernerus
Archiepisc.
Mogunt. sa-
marus.

32. Præsens S. Liborij auxilium expertus olim
Wernerus Archiepiscopus Moguntinus, qui,
ut scribit Serarius noster, ab anno 1260. ad 1284.
sedit, atque auctor Germanis Principibus, Ru-
dolphi Hasburgici ad Imperium euehendi fuit.
De eo ista habet Gobelinus cap. 67. Eo tempore
Wernerus Archiepiscopus Moguntinus visi-
tans reliquias S. Liborij in Paderborn, meritis
eiusdem Sancti, ibidem à calculo liberatus
est. Unde contulit, manus porrigentibus ad-
iutrices ad reformationem ipsius Ecclesiæ
Paderbornensis, de prouinciâ Maguntinâ exi-
stentibus, XL. dies indulgentiarum, anno
MCCCLXXVII. Cæperitne primū ex eo tempore
contra calculi molestias inuocari S. Liborius, quia
eum veneratus leuamen senserat Wernerus; an
quia iam antè subuenire eâ agritudine laborantibus
soleret, ad illum deprecandum is accesserit, haud te-
merè decernimus.

33. Antiphona extat & precatio in vetustis-
simis

simis rituum sacrorum. Breuiarijs, quâ S. Liborij
 aduersus hæc mala auxilium exoratur. Eam censent *vetus ad*
 Paderbornenses ex Galliâ cum omni Ecclesia *eam rem*
 stico, quo is colitur, officio, allatam; vt istic antea *oratio.*
 nephriticorum dolorum curatione celebrem ex-
 tuisse oporteat: cuius rei nulla apud Coruasse-
 rium mentio. Antiphona porro in antiquis tum
 manu exaratis tum excusis libellis precum, ita re-
 fertur:

Ad S. Liborium Episcopum, à calculosis
 specialiter honorandum, Oratio.

Christi Præsul egregius

Pro nobis hic Liborius

Oret Deum altissimum;

Ne pro culpâ peccaminum,

Morbo vexemur calculi:

Succurrant nobis Angeli,

Et post vitæ certamina

Ducant ad vera gaudia.

℣. Ora pro nobis pie Pater Libori.

℞. Vt à calculi mereamur doloribus liberari.

Collecta. Deus, qui B. Liborium, Pontificem
 tuum, aliâs innumeris gloriosum miraculis,
 speciali in medendis arenarum & calculi pas-
 sionibus privilegio decorasti; præsta, quæsu-
 mus, vt ipsius meritis & intercessione, his
 alijsque malis eruti, gaudijs perfrui merea-
 mur æternis. Per Christum Dominum no-
 strum. *Variat nonnihil, quæ nuper cum eius ima-
 gine eusa est oratio. Nam Responsorium ita
 habet: Vt à calculi doloribus mereamur erui.*

Col-

Collecta *verd*: Deus, qui B. Liborium Pontificem alijs innumeris clarum miraculis, specia-
 li in medendis vrinarum & calculi dolori-
 bus priuilegio decorasti; tribue, quæsumus,
 vt, eius meritis & intercessione, ita ab ijs &
 alijs malis eruamur, vt gaudijs perfrui merea-
 mur æternis. Per Christum Dominum no-
 strum, Amen. *Breuior aliquantò Collecta, è ve-
 tusto Breuiario Treuirensi, inferius recitatur in
 Historiâ secundæ Translationis, per Ioannem
 Carolum Erlewinium descripta.*

§. VI. *Capta à Christiano Brunsvicensi
 Paderborna: ablata S. LIBORII
 Reliquia.*

34. **N**emo Germanorum hæreticorum pro
 Frederici Comitis Palatini, & regno
 Bohemiæ, quod iniuste occuparat, & mox proprijs
 Christianus ditionibus exturbati, defensione, arma sumpsit tur-
 Brunsvi- bulentiore, simulq; infelicioire conatû, quàm Chri-
 censis pro stianus Frederici Ulrici Ducis Brunswicensis
 Palatino frater, episcopatus Halberstadiensis Admini-
 exule mo- strator. Erat huic magnanima indoles, tam excelso
 tæet arma: digna genere; verùm eadem nimis facilis, aptaq; cir-
 cumueniri, præsertim cum apud Batauos, sub qui-
 bus militaris artis tirocinium posuerat, altè Calui-
 nianorum præceptiones, & religionum ac iuris de-
 spicientiam imbibisset, vt iam tum apud hæreticam
 plebem, dictæ assuetam, Furiosus Episcopus
 audi-